

הדלקת נרות:

6: 56

יציאת השבת:

8: 30

זמני השבת
לפי אופק ב"ב
אבות פרק ב'

מתוקים מדבש

ולחם צופים

עמוון ומואב נענשו גם על שלא קדמו בלחם ובמים

על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים וגו' ואשר שכר עליך את בלעם בן בעור מפתור ארם נהריים לקללך: פעם בא המגיד מדובנא לעיירה ולתמהון עיני עומד יהודי ודורש כאילו הוא המגיד, נעמד המגיד מדובנא ואמר כי היהודי הינו נוכל ואינו המגיד כי אם הוא, ולראיה אמר נעשה מבחן והרי ידוע כי המגיד מדובנא ביכולתו להגיד משל על כל פסוק או אמרה, היהודי אשר יוכל להמציא משל במקום יוכיח כי הוא הינו המגיד האמיתי, מיד הובא חומש ונקרא הפסוק הנ"ל, ולא היה בידי הנוכל להמציא ע"כ משל.

מיד פתח המגיד ואמר, גביר אירס את בתו עם בחור יר"ש וקבעו כי החתונה תערך במקום שמתאים לשני הצדדים, הקדים אבי הכלה לצאת לדרך והאם וכל המשפחה עם כל החפצים לחתונה באו מאחור, והנה לפתע רץ אחד מבני המשפחה אל האב וזועק אבא בדרך התהפכה העגלה וכל המאכלים והחפצים הושחתו, מיד זועק האב ומה עם האם? נפצעה זועק הבן, אומר לו האב סכל וכי מה שווים החפצים אם האמא חולה, ולכאורה אף כן בפסוק הזה קודם מזכירים את הלחם והמים ורק אח"כ את הקללה? המשיך המגיד ואמר לאחר החתונה קמץ החותן במאכלי של החתן ולא נתן לו כי אם פת חריבה, ברח הבחור מן הבית ושב לשיבה, העשיר נתמלא חימה והחליט לשכור מכשף שיכשף את החתן, לשם כך היה צריך להביא חפץ אחד מחפצי הבחור, נסע החותן לשיבה ע"מ לנסות למצוא משהו, כשהגיע פגש את ראש הישיבה ולאחר שנכנס עמו בדברים, הבין דבר מתוך דבר, שאלו למה קימץ במאכלים ענה החותן כי באו זמנים קשים וכו', שאלו ראש הישיבה אבל לשכור מכשף היה כסף? כן דבר הכתוב לחם ומים לא היה וכסף לקלל כן ובזה גדולת התביעה עליהם.

מאויבי תחכמוני

כי תצא למלחמה על אויבך ונתנו ה' אלוך בידך ושביט שביט: שמעתי ממורי הבעש"ט זי"ע ביאור הפסוק כך הוא, כי על ידי טענת היצר הרע בעצמו בזה כובש את יצרו, שאם הוא זריז במלאכתו לפתות את האדם בעבירה, כדי לעשות שליחות השי"ת (שזהו תפקידו), מזה יקח האדם מוסר לעצמו, שיהיה הוא זריז במלאכתו, שלא לשמוע לעצת היצר, שהוא רצון קונו יתברך שמו, וזהו 'כי תצא למלחמה על אויבך' היינו היצר הרע, 'ושביט שביט' תקח ממנו ותלמד ממנו, ותעשה מה שהוא עושה. (תולדות יעקב יוסף)

קשוט עצמך

ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו: אם תבער את הרע מקרבך אזי ישמעון אחרים לכשתטיף להם דברי מוסר, אבל כל עוד הרע מצוי בקרבך, לא ישמעו אחרים את דברך.

קבעם על לוח לבך

ויתד תהיה לך על אזנך והיה בשבתך חוץ וחפרת בה וכסית את צאתך: דברי תורה ומוסר שאתה שומע באזנך יהיו חדורים וקבועים בלבך כיתד, כי אז אפילו בשבתך חוץ, כשתחרוג פעם חלילה במקצת מתחום הקדושה, 'וחפרת בה' חפור תחפור בקרבך ותעורר את דברי הקדושה ששמעת בשעתך, ושבת 'וכסית את צאתך', אזי יביאוך הדברים לידי תשובה ולידי כיסוי יציאתך החוטאת. (דגל מחנה אפרים)

סגולה לזכרון

תמחה את זכר עמלק: שמעתי בשם הרה"ק מלובלין זי"ע שאמר עצה לזכרון לזכור את הפסוק 'תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח'. (פתגמין קדישין)

"הלכתא לשבתא"

אין לסמוך על הנכתב כאן להלכה למעשה ובכל מקרה יש לשאול שאלת רב, והדברים לא נכתבו אלא לעורר לב המעיין.

כתב בשו"ע סי' רס"ב סעי' א' יסדר שולחנו.

- יש לסדר השולחן בערב שבת לפני כניסת השבת, והמקדים ליום שישי בבוקר שפיר דמי.
- ומואב בשם מוהרצ"א מזידטשוב זי"ע לפרוס המפות על השולחן קודם חצות היום, סגולה לבטל הקליפה המעורר המחלוקת בער"ש.
- אמנם מובא בסידור בית מנוחה (כניסת שבת סק"ז) לכתחילה נהגו שלא לפרוס המפה ביום ה' ואף לא בליל שישי.
- אמנם משפחות שמוקבל אצלם הדבר מקדמת דנא והוא מסורת אצלם ודאי שאסור לזלזל בשום מנהג ובפרט שידוע שהמפות הלבנות הם מיועדים לשבת, ניכר הדבר שזה לכבוד שבת.
- וכמו כן יניח על השולחן את החלות הגביע וכל שאר כלי השולחן, ויהיה הבית מואר ונקי וכל חדרי הבית, ערוכים ומסודרים לכבוד שבת המלכה.

(ועיין עוד בזה בספר פסק"ת)

חידת השבוע
מחשבה חמורה
ממעשה

פתרונות לשלוח
ליו"ר המערכת
הבה"ח יקותיאל
יהודה גרוס נ"י

לע"נ איש החסד
משמח אלוקים
ואנשים הר"ר מנחם
מענדל ז"ל בן
יבלחט"א הר"ר בן
ציון גבריאלי הי"ו לוק
ת.נ.צ.ב.ה.

קוראים נכבדים נהנתם, החכמתם?
להוי ידוע כי הוצאות ההדפסה
עולים ממון רב, נא טלו חלק
בהפצת העלון הנכבד הזה, קחו
חלק בהפצת תורה ויראת שמים,
ותתברכו בכל הברכות האמורות
בתורה, לתרומות וכל ענייני הגליון
ניתן לפנות בטל' 054-8559959

ברכת מזל טוב נשגר לידידנו
הרב בנימין שר הי"ו
לרגל שמחת אירוסיו הבת
הכלה תחי'
עב"ג החתן יהודה בעלז הי"ו
יה"ר שיבנו בית נאמן
בישראל לבנין עדי עד

העלון מוקדש לזכות
רבי אריה חיים בן
סלימה שולמית
שיחיה ובני ביתו להצלחה
וסייעתא דשמיא בכל
העניינים
ולרפואת אורי בן אפרת

עשה זה מה שעשה, ניסה לפעול ככל יכולתו, אך לשוא. הדם הולך ונובע כמעייין המתגבר, וכל המאמצים לעוצרו, מתכלים להבל ולריק. הוועקו, איפוא, רופאים נוספים, גדולים ונכבדים מן הראשון, אך עד מהרה נוכחו אף הם באוזלת ידם. לפתע, בעוד הרופאים רוגשים ומכרכרים סביבו כמרחק, נפלה עליו, על החולה, תרדמה. לאחר רגעים אחדים, משהקיץ מתנומתו, פתח וקרא בקול רם: מורי ורבותי! חבל על המאמצים! הוציאו כל רופא מעלי! כבר נגזרה גזרה, ואין אחר מעשה בית דין כלום!... כרעם ביום בהיר פגעו הדברים בבני המשפחה, ואלו התקבצו סביבו בבכיות וביללות עד לב השמים. הסו! - קרא השכיב מרע לעברם - רגעי ספורים! האספו ואגידה לכם את אשר קרה אותי באלו הרגעים!... זה עתה, באה אלי בחלומי התורה הקדושה בעצמה, והודיעה לי, כי נגזר דיני להסתלק מן העולם, וכי שום פעולה לא תועיל עוד להצילני! כל כך, משום שפגעתי בכבודה וביישותי, באומרי, כי לימוד התורה, הוא גורם, חלילה וחס, למניעת הטוב... אך כילה האיש לצוות לביתו, גווע ויאסף אל עמיו...

מסיים היה הצדיק מקוריץ את סיפורו ואומר: בזכות כל אותן שנים טובות, בהן ישב ולמד תורה לשמה באהבה ובהתמדה עצומה, זכה לפחות, כי התורה הקדושה בעצמה נגלתה אליו בחלום, והוכיחתו על פניו בתוכחת מגולה!... בלימוד התורה, ראה הצדיק הקדוש מקוריץ, חזות הכל. גם המופתים והישועות, אשר פעל, בסייעתא דשמיא, לישועת הכלל והפרט, וכדי לקרב לבם של ישראל לאביהם שבשמים, מסמיך היה על דברי תורה, וקובע להם מסמרות בפסוקים מן הכתוב ובדברי חז"ל הקדושים.

בשנה שחונה אחת, כאשר בצורת קשה פקדה את העולם ונתמשכה לה עד שלהי תמוז, ציוה רבי פינחס ללמוד ברבים מסכת תענית, אשר תוכנה עוסק בתפילות ובתעניות הנגזרות על עצירת גשמים, ומסוגלת היא על כן לפתוח שערי ברכה ולהשפיע גשמים לעולם הזקוק להם.

היה זה בתחילת חודש מנחם אב, כאשר באו והודיעו לו, לרבי פינחס, כי החיטים השמורות, אשר נקצרו בעבורו למשמרת עד הפסח, הנה הינן, וכי העגלות הנושאות אותן מגיעות וקריבות. קפץ רבי פינחס ממקומו, מיהר בריצה לבית המדרש - שם ישבו עשרות שומעי לקחו ולמדו מסכת תענית בהתלהבות מרובה - ניגש אל הבימה, הטיח עליה נמרצות, ודרש מן הקהל לחדול לפי שעה מלימודם באותה מסכת. הלומדים מיהרו למלא אחר הצו. ללא עוררין, ועברו להגות במסכתות אחרות. אדהכי והכי, נעצרו העגלות ליד הבית, ותחת עינו הפקוחה של הצדיק נפרקו שקי החיטים, והוכנסו הביתה תחת שמירה מדוקדקת וקפדנית. כל אותה עת, עמד הצדיק והאיץ בנושאי השקים להזדרז ולהחיש מלאכתם. והיך אך כילו המכניסים להכניס את השק האחרון הביתה, ומטר סוחף ניתך ארצה, ללא הפוגות.

אלמלא פסקתם לפי שעה מלימודכם במסכת תענית, גם רבי פינחס ללומדים בבית מדרשו, נותרים היינו ללא חיטים לפסח!... ללמדנו, כי גם מפתח של גשמים, בידי לימוד התורה הוא מסור.

מעשה נורא, מורגל היה בפיו של הגה"ק רבי פינחס מקוריץ זיע"א, אותו נוהג היה לספר, כדי לשמש מוסר השכל, לגודל מעלת עסק התורה הקדושה, ועד היכן מגיעות מדות אהבת התורה וההתמדה בלימודה, הנדרשות מן האדם. וכה היה המעשה: שני אחים, יראים ושלמים, ישבו יחדיו. האחד - עני ועוסק בתורה תמיד, ואילו השני - עשיר, ותומך בהונו באחיו המתמיד. יום אחד, בבוא האח העשיר להעלות את מנחתו, כמנהגו, לאחיו העני, פתח ואמר לו: אחי, אחי! מה יהא עליך? הזוהי התכלית שייעדת לעצמך, להישאר עני ואביון כל ימיך ולהיתמך במזון זולתך?! הבה, נטכס עצה, כיצד לחלץך, אחת ולתמיד, ממיצרך, ולהעמידך בשתי רגליך על בסיס כלכלי איתן, לאורך ימים ושנים...

לאחר ששקלו וטרו בדבר בכובד ראש, הגיעו לכלל החלטה, כי הענק יעניק האח העשיר לאחיו האביון, מנה אחת הראויה להתכבד בה, כדי שיתחיל לשאת ולתת באותו המזון כדרך התגרים - אולי תאיר לו ההצלחה פניה, ויעשה אף הוא עשיר, ויוכל להתקיים בכוחות עצמו, מבלי להזדקק לידי מתנות בשר ודם. היתה העצה עוברת לעשייתה, ועמד האח העשיר, ומנה על אתר לאחיו האביון, מאתים אדומים זהב עוברים לסוחר. ואכן, עשתה העצה פירות ופירי פירות, ידו של האח העני הלמדן, שנשלחה במסחר, לא הושבה ריקם, ושמם ההצלחה החלה מאירה וזורחת גם על שמו של... נקפו ירחים ושנים, מעמדם של שני האחים היה איתן ויציב, מבוסס על הון רב ושופעת הצלחות, עד כי לא נודעו עוד שנות העוני אשר חלפו על ראשו של האחד. לימים, ישבו שני האחים וגלגלו בשיחה, והחלו עוסקים בהזכרת נשכחות מימים עברו.

נענה האח העשיר הראשון ואמר: בכל יום ויום, נותן אני תודה לבורא, יתברך שמו, על העצה הטובה שחנני למענך, ואשר הוציאה אותך, בסייעתא דשמיא, מן המיצר למרחב. איברא, האמת אומר, כי בכל זאת אין שמחתי שלימה, ומצפוני נוקפני בקרבי לא אחת, בהעלותי על לבי את החשש, שמא בגלל עצתי זאת, זנחת קמעא את התמדתך בלימוד התורה, אשר היתה לך מימי קדם... דומני, כי לא אותה התמדה שהיתה בידך פעם, ישנה בידך גם כיום, ועל זה לבי דווי, ובמסתרים תבכה נפשי כאן, נוהג היה הצדיק מקוריץ להתעכב בסיפורו, ולהוסיף בלשונו הטהורה לאמור: אילו היה הלמדן, משיב, לפחות, ואומר באנחה: הוי! אכן, הצדק עימר, אח יקר! אך מה יכולני לעשות, ונסיון העושר - נסיון קשה הוא עד מאוד! טרדת עסקי המסועפים רובצת ומעיקה על שכמי, עד כי אנוס אנכי לבטל מתלמודי על פיה! - כי אז, לא היתה מדת הדין נמתחת כנגדו עד כדי כך, ולא היתה נפרעת הימנו תיכף ומיד ופוגעת בו על אתר.

אלא שהוא, תחת להיאנח בשברון מותנים ולגנוח על ירידתו בלימוד התורה, פצה את פיו והשיב בשביעות רצון: נו, נו! - אילו הייתי יושב ולומד כמקדם - הן לא הייתי היום עשיר!... הדברים היו עדיין על שפתיו - וזרם של דם פרץ מחוטמו... מתחילה, נדמה היה, כי ענין של מה בכך הוא זה, אולם, מרגע לרגע הלך פרץ הדם וגבר, עד כי גבר מאוד... משהבחינו הנוכחים, כי בפיקוח נפש ממש הדברים אמורים, מיהרו והזעיקו רופא.

נא להתפלל
לרפואת
זקני הרה"ג יצחק
בן צילה שליט"א
לרפואה שלימה
בתוך שאר חולי
ישראל

העלון מוקדש
לזכות
אורן בן פרח
ודליה בת פרח
להצלחה בכל
העניינים ברוחניות
וגשמיות

העלון מוקדש
לזכות רפאל בן הדר
להצלחה בכל העניינים
ולע"נ אברהם דוד חי ז"ל בן
יבלחט"א יקותיאל יהודה
נלב"ע ע"ב תמוז תשפ"ד
ת.נ.צ.ב.ה.

קו הגעשמאק
חיוקן, ואמונה
מתעדכן בתדירות
גבוהה עם דרשות,
סיפורים, וניגונים
077-3249316

העלון מוקדש לע"נ
האישה החשובה
בעלת החסד
הדגולה מרת חיה
קראו בת אלקה
ע"ה ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ איש החסד והחינוך
הבלתי נשכח הרה"ח ר'
חיים שרגא פאווייל ב"ר
מיכאל שר צ"ל
נלב"ע ז' אייר תשע"ב
ת.נ.צ.ב.ה.